

[Formanden.]

Dag, Onsdag den 13. November, Kl. 16³⁰ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Første Behandling af:

Forslag til Lov om Iværksættelse af Foranstaltninger i Henhold til Folkeforbunds-Pagtens Art. 16, Stk. 1.

Mødet hævet Kl. 15³⁰.

5te Møde.

Onsdag den 13. November Kl. 16³⁰.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Iværksættelse af Foranstaltninger i Henhold til Folkeforbunds-Pagtens Art. 16, Stk. 1.

Formanden: Til denne Sags Behandling i indeværende Møde udkræves Tingets Samtykke. Hvis ikke Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte Samtykket til Behandlingen som givet. (Ophold). Det er givet.

Hartvig Frisch: Vi er i det Tilfælde her i Danmark, at der i dette Spørgsmaal, der vedrører Folkeforbundet, kan siges at være Enighed i hele Landet, blandt alle Partier om at gaa ind for at støtte Folkeforbundstanken og gaa ind for ogsaa at paatage os de Forpligtelser, der følger af Folkeforbunds-pagten. Naar det ligger saaledes, vil Behandlingen af dette Lovforslag sikkert heller ikke komme til at volde Vanskeligheder. Jeg erindrer om, at det allerede er offentligt oplyst i Pressen, at der forud for dette Lovforslags Fremsættelse har været afholdt et fortroligt forberedende Møde, hvor der har været Forhandling med andre Partier end vort, saaledes at man sikkert kan regne med, at den Tilslutning, der dør er blevet givet til Tanken i dette Lovforslag, vil være en Tilslutning, der opretholdes og staar ved Magt.

Ser man paa selve Lovforslagets Form, kan man selvfølgelig sige, at den Bemyn-

digelse, som det har været nødvendigt for Regeringen at søge, er i Lovforslaget givet i en meget almen Form. Læser man den ganske korte Bemyndigelsesparagraf igenem, vil man se, at der end ikke i selve Lovforslaget er omtalt det konkrete Tilfælde, som denne Lovgivning tager Sigte paa. Der staar dette Udtryk: „i givet Tilfælde“. Nu kan der selvfølgelig over for et Bemyndigelseslovforslag med saa vide Rammer fra visse Sider rejses om ikke den Indvending, saa i hvert Fald det Spørgsmaal, om denne vide Ramme, om denne saa alment holdte Bemyndigelse, er helt nødvendig, eller om man kunde specialisere Tilfældet, saa at Bemyndigelsen var mere knyttet til det enkelte Tilfælde. Jeg vilde dertil sige, og kan sige det paa mit Partis Vegne, at Socialdemokratiet ifølge hele sin Tilslutning til Folkeforbundstanken intet har at indvende imod at give enhver siddende Regering en saa vid Bemyndigelse, som her er udtrykt, idet det er min Opfattelse, at Ordene „til Opfyldelse af Pagtens Artikel 16, Stk. 1“ giver den nødvendige Begrænsning, idet der naturligvis kun kan være Tale om Anvendelse af denne Bemyndigelse, naar en Sag foreligger, som bringer denne Artikel 16, Stk. 1, i Anvendelse.

Med Hensyn til den Note, som i Dag er blevet overrakt fra den italienske Regering til vor Regering, som den højtærede Udenrigsminister omtalte, og hvis Hovedsynspunkter han virkningsfuldt gendrev, vil jeg gerne foruden de Bemærkninger, der er fremsat af den højtærede Udenrigsminister, tilføje, at man ved et Studium af Folkeforbunds-pagten kommer til det Resultat, at ikke blot Artikel 16 med dens konkrete Bestemmelser om de Sanktioner, der kan foretages, i den nuværende Situation er bindende for Danmark som for ethvert som helst Medlem af Folkeforbundet, men at ogsaa de to Artikler, baade 10 og 11, som drejer sig om faktiske Krigstilfælde, kommer i Betragtning; der kan derfor for mig ikke rejse sig nogen som helst Tvivl om, at enhver Stat, der er Medlem, og som vil overholde sine Medlemsforpligtelser, er bundet ifølge selve Pagten.

Jeg siger dette over for de Paastande, som er fremsat i den nævnte Note, som har villet hæfte sig ved Spørgsmaalet om, hvorvidt Koordinationsudvalget havde Bemyndigelse. Dertil kan jeg svare, at ganske uafhængigt af dette rent praktiske Udvalg, der er nedsat for at foretage de praktiske Skridt, vil selve vor Forpligtelse ifølge Pagten, saavel ifølge Artikel 16 som ifølge Artiklerne 10 og 11, for mig være ubestridelig.